

[Friis-Skotte.]

kraten“ havde staaet, at — jeg tror Ordene var saaledes —: de Radikale vilde være med til en ensidig Hjælp til Guldsnorene. Ja, men det er jo rigtigt; den Stilling, jeg forstaaer det ærede Medlem indtager, er vel, at han vil stemme for, at Funktionærklasserne faar 120 Kr., men endin, kan de ikke faa det, saa vil det ærede Medlem stemme for, at Sagen løses ensidigt for Guldsnorenes Vedkommende. Det er altsaa fuldstændigt rigtigt, hvad der i saa Henseende har staaet i „Social-Demokraten“.

Det ærede Medlem sagde, at de Radikale vilde ikke undlade at stemme for et Forslag, der var sagligt motiveret, selv om man ikke kunde faa alting med. Forslaget er nu for det første *ikke* sagligt motiveret. Den saglige Betragtning vilde medføre et Forslag udelukkende til Hjælp for Funktionærklasserne og ikke for Assistenterne. Men dernæst er Ligelighed og Retfærdighed og nøjagtig Afvejning af Forholdene det, der er det vigtigste ved al Lovgivning, og det hævner sig altid at tilsidesætte disse Begreber.

Det ærede Medlem siger, at vi sætter den ene Klasse op imod den anden. Nej, vi forsøger at holde Klasserne ens ved at hjælpe paa begge Sider. Det er dem, der kun vil hjælpe den ene Part, der sætter den ene Part op imod den anden.

Den ærede Ordfører, Hr. Parkov, sagde, at Assistenterne har altid indtaget en Særstilling. Men det er ikke nogen saglig Særstilling, Assistenterne har indtaget. Det ærede Medlem sagde, at der havde været en Svingning fra vor Side. Men i Fjor, da vi behandlede Normeringsloven, sagde jeg i Virkeligheden ganske det samme, som jeg har sagt i Aar ved første Behandling, og som er Konsekvensen af vor Stilling i dette Øjeblik.

Den ærede Ordfører sagde, at jeg i 1924—25 havde taget mig særlig af Assistenterne, og det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg understregede dette ved at sige, at jeg havde været særlig ond mod Funktionærklassen, der var blevet ugunstigt stillet. Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sagde endda, at jeg havde vistnok nedsat Baneformændenes Antal med ca. 100. Mig bekendt blev Baneformændenes Antal paa de to Normeringslove, jeg forelagde, nedsat med 3 paa Grund af den nye Ordning, der forsøgtes, men jeg har for mit Vedkommende, mener jeg, i den Tid, jeg har haft med det at gøre, lige fuldt sørget for Embeds- og Funktionærklasserne.

Paa Normeringslovene for 1925—26 og 1926—27 blev oprettet ved Statsbanerne 20 Kontrolørstillinger af 1ste Grad og 53 af 2den Grad, i alt 73; paa samme Normeringslove blev oprettet indenfor Funktionærklasserne Stillingen for 74 Lokomotivførere, 13 Togførere, 5 Pakmestre, 2 Ranger- og Pakhusmestre, 8 Ranger- og Pakhusformænd, 44 Overportører af 1ste Grad og 1 Telegraformand, i alt 147 — det er dog et Tal, der staaer nogenlunde til de 73. Men desuden blev der udnævnt 137 Overportører af 2den Grad, som de Herrer — ikke jeg — betragter som Avancementsstillinger. Hvis man vil lægge de to Tal sammen, kommer vi altsaa op paa 280.

Jeg kan ikke tage imod den Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, at jeg skulde have favoriseret Assistenterne paa Bekostning af Funktionærklasserne; jeg synes, at de Tal, der fremgaar af Normeringslovene, tydeligt viser, hvorledes der er taget fuldt og ligeligt Hensyn til begge Klasser.

Det ærede Medlem Hr. Parkov kom ind paa Betragtninger over, at man ikke kunde regne med Gennemsnitsalderen, men skulde regne med Tjenestealderen, fordi de forskellige Kategorier kom ind i en forskellig Alder: en Elev kom ind ved 17 Aars Alderen, en Portør ved 25 Aars Alderen. Ja, hvis vi havde stillet et Forslag om, at der skulde gives et Tillæg til Funktionærklasserne efter deres Levealder, kunde den ærede Ordfører have Ret i sine Betragtninger; men vi har netop stillet vort Forslag saaledes, at Tilløget gives efter Tjenestealderen, nemlig efter 25 Aars Tjeneste, altsaa en Alder, der svarer til den, ved hvilken man nu gaar ind for at ville oprette Overassistentstillinger.

Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde endvidere, at man maatte ikke regne med Forholdene, som de laa siden 1919, men man maatte regne med Forholdene ved Indtræden i Etaten for en Aarrække siden og lægge dem til Grund for de Forudsætninger, hvorunder de paagældende var kommet ind i Etaten.

Jeg mener i og for sig, at det ikke er rigtigt, for naar man faar en Lønningslov, tager den selvfølgelig alt muligt Hensyn til, hvad der i saa Henseende foreligger. Men hvis man nu vilde gaa tilbage til Aaret 1900, som altsaa vil være det Tidspunkt, da de, der nu staaer og venter paa Avancement, gik ind i Etaten, hvad siger saa Postvæsenet herom?

Postvæsenet siger — det findes i Bilagene —, at i Juli 1900 var der for Post- og Telegrafvæsenets Embedsklasser 25 pCt,